

det vil der jo senere blive Lejlighed til, og et Lovforslag til Revision af Sønæringsloven er ogsaa under Forberedelse, og det er selvfølgelig, at vi ogsaa heri vil tage Hensyn til de Interesser, som Færøerne maa siges at have. Det glæder mig, at det ærede Medlem nævnte, at der ved en Skrivelse af September med Hensyn til Styrmandseksamen er givet Færøerne et Tilbud, som det ærede Medlem er berettiget til at opfatte som en venskabeligt fremrakt Haand til Færøernes søfartsinteresserede; jeg haaber, at der i den Henseende skal kunne opnaas et Resultat, og at der paa lignende Maade kan bygges videre i bedste Forstaaelse mellem Færøerne og den øvrige Del af Landet.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Pürschel har med Hensyn til de Bemærkninger, der er faldet om Undervisningsministeren, hævdede, at jeg har forlangt en særlig Beskyttelse af denne Minister paa Grund af, at denne Ministerpost beklædes af en Kvinde. Dette er en fuldkommen Misforstaaelse. Det er heldigvis ogsaa ganske overflødig og urimeligt at ville kræve en saadan særlig Beskyttelse. Hvad jeg derimod har gjort, er, at jeg har bebrejdet en Del af Pressen, at den i Tegninger og Tekst behandler denne Minister paa en særlig grov Maade, og at denne Form ogsaa er ført ind i denne Sal — jeg tænker bl. a. paa det Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Pürschel har benyttet overfor Undervisningsministeren —, og jeg har opfattet denne Angrebsform som et Forsøg paa at anlægge en forældet Opfattelse af, hvad der er tilladeligt, naar det drejer sig om en Kvinde. Jeg har aldeles ikke ønsket særligt Hensyn taget til Kvinden, men jeg har paastaet og paastaar fremdeles, at man handler overfor denne Minister, som man almindeligvis ikke handler overfor Mænd.

Det ærede Medlem Hr. Kragh gav i sine Udtalelser i Gaar paa ny Udtryk for den Utaalmodighed, han nærer med Hensyn til Valutalov, Arbejdsløshedslovgivning, Erhvervslovgivning o. s. v., han vilde se Planer og Lovudkast, og han vilde have dem at se i Gaar eller i Dag — naar det ærede Medlem er oppe som Taler, kan han slet ikke vente. Jeg bestrider aldeles ikke det ærede Medlems Ret til at spørge, og Svarene vil han selvfølgelig ogsaa faa, efterhaanden som Tiden dertil er inde — han fik et af dem allerede i Gaar Aftes —, men der skal som bekendt være to om at udveksle Spørgsmaal og Svar, og medens det ærede Medlem har fuld Ret til at spørge,

saa forbeholder jeg mig ogsaa Ret til at bestemme, naar og under hvilke Forhold jeg ønsker at svare. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om min System med forskellige Opgaver og mente, det kunde være af Interesse at se ind i mit Arbejdsrum, for der var vist fælt tomt, mørkt og øde. Det er en ganske urigtig Opfattelse — hvis det ærede Medlem vil se indenfor ved Lejlighed, vil han opdage, at der slet ikke ser saadan ud derinde som i gamle Dage, da *han* befandt sig dér.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel bebrejdede mig, at jeg ikke havde vidst, at det konservative Parti var stemt for en Deling af Finanslovdebatten. Ja, jeg beklager ogsaa denne Uvidenhed, naar det er en saadan. Den skyldtes bl. a. den Oplysning, som det ærede Medlem selv gav i den Formandskonference, hvor Spørgsmaalet drøftedes, og hvor han oplyste, at han personlig var stemt for en Deling af Debatten, medens han var bekendt med, at der i hans Parti fandtes adskillige Modstandere deraf. Men nu ved vi altsaa, hvorledes Forholdet er blevet, og at vi kan haabe paa det ærede Medlems og hans Partis Bistand til en Ændring af den Form, som jeg tror, at de fleste atter ved denne Finanslovdebat har faaet et tydeligt Indtryk af ikke virker i nogen Maade heldigt med Hensyn til Bedømmelsen af, hvad Arbejde Rigsdagen udfører.

Det samme ærede Medlems Udtalelser om Embedsmænds Pligt til at passe deres Embeder har jeg bemærket. Hvad jeg sagde — det, som det ærede Medlem tog Anledning til at knytte Bemærkninger til —, var Udtalelser i Anledning af den Kritik, som er fremkommet over, at en bestemt Embedsmand har modtaget Valg til Landstinget, og herom sagde jeg, at Spørgsmaalet om, hvorvidt han kunde passe sit Embede sammen med Landstingsmandatet, selvfølgelig ikke var taget op endnu, og jeg tilføjede: lige saa lidt for ham som for andre Embedsmænd, der i Øjeblikket har Sæde i Rigsdagen. Jeg gik ud fra, at det var rimeligt, at dette Forhold maatte vente, indtil Kendsgerningen forelaa, og efter at den forelaa, er det en Selvfølge, at man vil tage op til Overvejelse, hvorvidt Embede og Landstingsmandat kan passes samtidig. Men det gælder naturligvis ikke alene denne Embedsmand; hvis en saadan Prøvelse skal tages op, maa den naturligvis ogsaa foretages overfor den Række Embedsmænd, vi i Forvejen har med Sæde i Folketting eller i Landsting.

Det ærede Medlem vendte sig herefter